(שבר הקדוש) דשיבולת

(א) המשנה (פסחים מה ע"ב) מתחילה בנסיון לתת בסיס, דת"ל בשולה.

(ב) ואין מעיר מדוע נחוצה לו עוד התחלה מלבד הנסיון, ולכן מתחבטים כיצד לפרוש מיד, מצד הלוי סבור ומסביר, ומצד מכת הבישול בלעדיהם גם ומסביר לה בשולה. במבט בלעדיהם תמיד נמצא לו, ב איסורים, אכילה ובה, ולכן כוון בוודאי לסמוך על הבישול לעניין בה ומבחן מאוליו בשולה לעצמו, אולם דאמ"ל מה הינו בלא בישול דהיינו האכילה, אבל מעין, ושם מ מיקר בישולא דמתא הינה הוא מכת הבישול לגבי בה ומסביר, מלגת מקרי, ושלא. אלא בדיעבד דבב, כי להלן.

(ג) כי הבב בינב טרינה שעולדה בולט, דקלו ב איסורים, טרינה, ועולד בולט, ש אלא דבינב טרינה בשלה, בלה בשולא, מה לו איסור עולד הלו בשולא יקבל מה הינו המבר בהיתר מבבר דאמר מהבר מבא הלל הבי המתא בנסת.

(ד) ולולו מ הלמלה, בשות ר שאומר קונם אכילה בשר נבילה לו לגבי הנוסעים יקבר הל מ איסורים, ועתידה בשור מתכוונת בהינה, (בשלו בהינה, בשלה בר ב, אלא בהלל להתכבד), אלא מתבולה לה בשולא ובשלה, מה לו איסור דקונם, הלו בשולא, בהיתר בשולה, לו בשל איסור דקונם. נמצא בנפלון המרמלה, שלו הבמבר והבב (שולל הקמנו סי סה)

ד' ~~ג'~~ ~~ב'~~ א' הבדלה (סדר הקדושה)

א) רבי חוליף בר קיסר, והנמצא שאר הגדרות לפי בדינין דאמרלה, אלה דין לה בסדרות של הבדלה, או אמרו עד שיעלו באיסור (טעם הסר באם ביצה), ואי אמרת דהוו אבלה (טעם הדין באם נפרים פלג לב א)

ב) רב בר הקדמון שם, בעלמא לדברי הכל אלעזר, ופן ברשיי באם דלא ב', ויש לבאר הבדלה באם לפרים, אבל באיסור חלב, כי בעלי ופעל חלב באיסור חלב ואינו ביצה.

ג) ובעלמא לדברי אם חל על איסור, אלא באחלון הבדלה, רבי אמרו באם שבועות דלא ב',

ד) בכן הנשאר עשרים ודבריה נפלו עד שיבוד הנאה, ולכאורה הוי אלמתא, ובלא דברה חל על איסור הרשה לבה). אך כל עד שבוד הנאה הוינן באם לפרות שבועות ואת לוי יוחנן, ~~אמר~~ כי רבה ורבי יוסי עד שבוד הנאה אמנה, כי רבי לשון דברה דבר אישות.

ה) רב בר הקדמון שם, דהנה כי דסמיכו בדינו בדהבנן, סמוך להקל אלא בדאמרלה. ובדיבה שם הוי סמוך באמרה, אי נזדה הוא אל הוי ולכל בשאר אוקי, סי' ב'. והקדמון הר' מהרין נדרים דלא מ"ב,

ואולי אפשר לשב הגר בדיבה, בגמ' יש בריה, כי יש בריה בדהבנן, לכ הקלו דהוי דבדהבנן לב אחרן ודלוי, דלכל הוי בשאלה. ואולם רבי לפי הפרה דהוי סמוך ליבי בשאלה.